

се не грижи за нея. Тъ ще обичатъ и пазятъ и нея. Ще я научатъ да чете свещенитѣ книги, да се моли Богу, да служи на беднитѣ и болнитѣ. И още на колко други тъй необходими домашни работи — на шиене, плетене, чистене и т. н. — тѣ щѣли да я научатъ! Както тѣ пакъ учили и всички други момиченца — посветени като нея на Бога и сега тъй радостно въ бѣли дрехи и съ запалени свѣщи сж я заобикаляли. Тогава, като предали малката Мария, по тогавашния обичай, на излѣзлия да я посрещне първосвещеникъ, родителитѣ ѝ — съ свито, но спокойно сърдце — се върнали въ Назаретъ.

Тукъ, въ храма, Мария прекарала младинитѣ си. И, отъ малка докато станала голѣма, тя била най-послушна и най-прилежна. Съ радостъ вършила всички работи. Особено обичала да се учи и да се моли

на Бога. Затова тя ставала все по-умна и по-набожна. Никога тя не говорила за себе си. Повече помагала на беднитѣ и болнитѣ. И винаги мислѣла за Спасителя, Който щѣлъ нѣкога да дойде, за да отвори пакъ небето за човѣцитѣ.

Вечеръ, когато всички отивали да спятъ, Мария обличала, по обичая, бѣлитѣ си дрехи съ везано поясче. Така тя се молѣла дълго време — нѣкога цѣла нощъ. И старата и набожна служителка при храма Анна, която обичала да я наглежда и нощемъ, често пѣти пооткривала завесата и я виждала, че тя още и горещо се моли на Бога. Понѣкога на нея се струвало, че вижда надъ молящата се Мария или надъ леглото ѝ чудна небесна свѣтлина. Тогава тя започвала да вѣрва, че самъ Богъ бди и подготвя Дева Мария за нѣщо голѣмо, велико. . .

Хр. Д. Златаровъ

Родители, запишете децата си за „ДЕТСКО ЗНАМЕ“
Учителѣ, „ДЕТСКО ЗНАМЕ“ е добро и полезно
четиво за вашитѣ ученици.
